

ning at gøre, hvad vi ovenhovedet kunde for at skaffe Erstatningskornet frem saa billigt som muligt. Jeg tror, at dette landbrugsmæssigt set er mere formaalstjenligt, at det socialøkonomisk set er den rigtige Vej at gaa. Landbrugsministeren er gaaet den modsatte Vej, han foreslaar en fiks Pris, som han mener er en tilstrækkelig Erstatningspris, og saa gaar han bort fra alle Bestræbelser for at tilføre Landet billigt Foderkorn og skaffe taalelige Produktionsvilkår for Landbrugets dyriske Produktion.

Angaaende Prisen vil jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at om det holder Stik, at det er en rigelig og rundelig Pris for Indkøb af Foderstoffer til Erstatning, ved han ikke det mindste om. Hver Gang vi her i den høje Rigsdag har vedtaget Kornlove, har vi lagt Kornprisen netop paa det Grundlag, at det skulde være en Erstatningspris for Indkøb af Foderkorn, naar dette var til at købe i ubegrænset Mængde. Det er et Punkt, der har været foreslaaet og søgt gennemført fra mit Partis Side fra den første Begyndelse. Jeg minder om Forholdene i 1914. Allerede da foreslog vi fra vort Partis Side en Maksimalpris, der laa fra 1 til 3 Kr. pr. hkg for Rug og Majs. Vi søgte at realisere den Tankegang. Man mødte fra Venstres Side en afgjort Modstand mod dette. Jeg henviser til Forhandlingerne den Gang. Partiets Stilling paa det daværende Tidspunkt er udtrykt i en Betænkning, hvori det hedder: Vi vil ikke føle os tilfredse med en saadan Pris for Brødkorn i Danmark; for hvis Verdensmarkedets Pris paa Brødkorn stiger, forlanger vi, at Hjemmemarkedets Pris skal følge efter. — Det er en Betænkning afgiven af Partiets Repræsentanter midt i December Maaned 1914. I de efterfølgende Aar har Tilstanden hver Gang været saadan, at den fastsatte Maksimalpris var tilstrækkelig til vederlagsfrit at indkøbe Foderkorn.

At Forholdene gennem Høstaarets Forløb er blevet forrykket, det er rigtigt nok. Den højtærede Landbrugsminister trøster Landmændene med, at det har ikke saa stort at betyde; for saa kan de inddække sig nu. Der er ingen Forskel heri fra tidligere Aar, det har de altid kunnet. Det har for Resten ogsaa den forrige Indenrigsminister udtalt, idet han sagde til dem i sin Begrundelse af Prisens passende Højde, at man kunde inddække sig ved at købe paa successiv Aflevering det Kvantum, man havde Brug for til Erstatning. For sidste Aars Vedkommende var Forholdet det, at de Landmænd, der ønskede Inddækning, kunde faa det ved at forlange denne Ombytning Kilogram for

Kilogram, kun med den øgede Byrde, som ligger i en mindre Foderværdi og i Omkostningerne og Ulejligheden ved Ombytning ved nærmeste Station.

For Øjeblikket ligger Forholdet saadan, at Cifprisen for nye Køb af Majs er 38—38½ paa fri Fragt. Fragten ligger, saa vidt det er mig meddelt, ved 120—125 Kr. pr. Ton for Majsen og ved 100—110 Kr. pr. Ton for Oliekager fra Nordamerika. Til den Pris maa man lægge ca. 1½ Kr. og Fragten til Forbrugerne. Jeg vil derfor mene, at Forholdet i Øjeblikket med Hensyn til Prisen — i Forhold til den frie Pris, der i Øjeblikket eksisterer — ikke er synderlig anderledes end i Fjor. Jeg ved ikke, hvordan Fremtiden vil forme sig, naar vi kommer ind i frie Omsætningsforhold med Foderkorn; men vi har Gang paa Gang været udsatte for Overraskelser paa dette Punkt, og jeg fremfører kun dette for at understrege, at der i den foreslaaede Pris ingen Garanti er for, at det er en rigtig og rundelig Erstatningspris. Det kan lige saa godt gaa til den ene som til den anden Side med denne Pris, den kan lige saa godt blive for ringe, som den kan blive for høj, det sidste nemlig, hvis Kornprisen ude i den store Verden skulde blive stærkt nedadgaende i det Høstaar, der kommer, og for hvilket den nærværende Lov gælder.

Dernæst vil jeg gerne omtale Forholdet med Hensyn til Eksport af Vaarsæd. Lovforslaget indeholder i saa Henseende Eksportforbud, men det betyder i Virkeligheden ingenting; thi saa snart der praktisk set er Mulighed for Eksport, er Eksporttilladelsen ubegrænset. Den højtærede Landbrugsminister siger selv, at han har lavet et System for Dispensation. Det er et System, der faktisk er udtrykt i dette, at naar Prisen er tilstrækkelig høj udenfor Landets Grænser, saa er Eksportforbudet hævet; det er et meget lidet indviklet og sindrigt System. Eksportforbudet gælder ikke, undtagen naar Prisen ude i Verden er saa lav, at Forbudet ingen Betydning har; det falder bort, saa snart Prisen udenfor Landets Grænser er høj. Jeg for mit Vedkommende er meget imod denne Bestemmelse. Jeg er afgjort sikker paa, at den baade er uheldig for Landbrugets Produktion og neppe paa noget Omraade vil føre til et godt Resultat. Jeg tror, at Forholdet i det praktiske Liv vil forme sig paa den Maade, at man søger at indkøbe Korn i større Udstrækning end før, med Eksport for Øje, hvis Situationen i det kommende Aar vil forme sig saadan, at man kan eksportere. Den højtærede Landbrugsminister har selv stillet i Udsigt, at en Eksport